

Agus kos 1975

BUGÜNKÜ DURUMUMUZ ÜZERİNE SİYASAL RAPOR:

Olaylar çok hızlı gelişmektedir. Özellikle son sıkıyönetimin kalkması durumundan beri kitlelerin sayısız protesto direniş ve grevi ile karşılaşmaktayız. İşçi sınıfının kendiliğinden mücadelesi gelişmektedir. Ekonomik-demokratik talepler doğrultusunda (Ücret, Sendika seçme özgürlüğü) gelişen mücadele bütün sosyalistleri hazırlıksız yakalamıştır. Son bir iki yıldır dediğimiz gibi 12 Marttan sonra gericilik dönemi tarihi olarak söylemek gerekirse 14 Ekimden sonra kapanmıştır. Elbette işçisini ve emekçiler üzerindeki baskının kalktığını "demokrasinin" yerleştiğini söylemiyoruz. Ancak 14 Ekimden buyana aralıklarla fakat düzenli bir tempoyla işçilerin, küçük burjuvaların ekonomik-demokratik mücadelesi gelişmekte, geniş kitlelerdeki demokratik cesaret ve mücadele azmi gittikçe artmaktadır. Önümüzdeki dönemde halen yer yer olan işçi direnişlerini yaygınlaşmasını gösterilere dönüşmesini bekleyebiliriz, beklemeliyiz.

Ancak, proletaryanın yürüttüğü mücadelenin kendiliğinden karakterinin altını çizmek gerekir. Marksist-Leninistlerin işçi sınıfına önderlik etmesi söz konusu değildir. İşçi sınıfı içinde büyük bir CHP eğilimi gelişmektedir. Sosyal-Demokrasi (bu konuda reformistlerin "tarafsızlık" yardımıyla) işçi sınıfı içinde etkinlik kurmakta, yaygınlaşmaktadır. Öyle ki CHP'li olan sendikaya karşı "sendikalaşma özgürlüğü için" mücadele eden işçileri CHP'li lerin ziyaret etmesi ve büyük bir dostlukla karşılanması gibi garipliklere bile rastlamaktayız. (Hilton grevi...) Aslında işçi sınıfının bugünkü örgütsel, politik durumunda, buna gariplik demek yanlış. Çünkü sebebi bizce malum olmalı, işçilerin "devrimci" olarak tanıdığı sendika örgütü (DİSK) ve bütün reformistler elbirliği ile proletaryayı sosyal demokrasinin ideolojik-politik saldırısına açık tutuyorlar, proletaryaya kendi sınıflarının ideolojisini (Sosyalizmi) ve burjuva ideolojisi olan sosyal-demokrasiyi ^{teşhir etmek} ~~denetmek~~ görevini göz ardı etmekte. En ihtilalci (I) grup olan PDA'cılarda ^{öpretmek} gördüğümüz gibi sosyal demokrasinin niteliği, ihanetle dolu içyüzü, ve bu konudaki siyasi gerçekler işçilere anlatılmamakta, sosyal demokrasi üzerinde uzun uzun laf edilmesine rağmen, bu durumun sosyalistlere yüklediği SOMUT görev sistemli bir şekilde ihmal ~~edilmek~~ edilmekte, pratikte, sosyal demokrasinin suç ortağı ^{olmaktadır} olmaktadır.

Son Kartal, Soğanlı, Küçükköy belediye seçimleri bize bu konuda çok kesin uyarı olmak zorundadır ki, bugün bizimle işçi sınıfı arasında "sosyal-demokrasi" denen bir set oluşmaktadır. İşçi sınıfındaki, sosyal-demokrat düşünceleri, CHP sempatisini yıkmadıkça bu konuda sistemli ideolojik çalışma yapmadığımız sürece sosyalizmin sınıf olarak işçi sınıfına yayılmasını beklememeliyiz. Bellidir ki Kartal-Soğanlı bölgeleri 1960'dan buyana her gruptan sosyalist çizginin yürüttüğü en geniş sosyalist çalışmanın yapıldığı bölgelerdir. Buraları, özellikle Kartal Türkiye proletaryasının en kalifiye kesimini, en uyanık kesimini barındırmaktadır. Buralarda alınan sadece otuz oy bunca yıllık sosyalist çalışmanın ününü olmaması gerekirdi. Engels'inde dediği gibi "Oy bizim belirli aralıklarla "kendimizi saymamızı sağlayan" bir araçtır. Burada otuz tanemi sosyalist bulunmaktadır? Peki, bunca yıl yetmiş yüzlerce sosyalist nerede? Her türlü duygusallıktan uzak meseleye baktığımızda şu acı gerçeği kabul etmemiz gerekiyor: Sosyalizm, sosyal-demokrasiye adam kaptırmaktadır. Sosyalizm, politika sahnesine girmekte olan, mücadele kabiliyetini her gün daha büyük ölçüde arttıran, proletaryayı, sosyal demokrasiye kaptırmaktadır. Biz, TSİP Genel Merkez yöneticilerinin dediği gibi "İşçi sınıfı sosyal demokrasi "konağından geçecektir, düşüncesine katılmıyoruz. Bu ihanet çizgisidir, bu proletaryanın bile bile sosyal demokrasiye teslimidir. Sebebi ise yalnızca "sosyal demokrasinin ideolojik politik olarak teşhiri" ^{önemli} bir devrimci görevi omuzlayamayan, küçük-burjuva kacaklığıdır. Bunun da temelinde Mensevik "aşama aşama bilinçlenme" teorisi yatmaktadır.

Her somut fırsattan faydalanarak ve her türlü araçla (bildiri, gösteri, ajitasyonun her türüyle, propagandayla) sosyal-demokrasinin burjuva maskesi indirilmelidir. Bu çalışma dolaylı olarak, proletaryanın ihtilalci eğitimini de sağlayacaktır. Ancak o zaman, kendimizi, proletaryaya sosyalizmi benimsetme yolunda mesafe katediyor sayabiliriz.

ve emekçi kitlelerin gözünde hızla itibar yitirmesine yol açabilecektir. CHP'den de umudu kesen emekçi yığınların, karşılarında 'sosyalizm' alternatifi olmadığı zaman nereye gidebilecekleri ise son on yılların dünya devrimci pratiğinde hep aynı olmuştur: Faşizm.

Eğer, sosyal-demokrasi karşısındaki Leninci görevlerimizi yerine getirmezsek, proletaryaya sosyal-demokrat ideoloji ve politikanın ifsatından kurtarmazsak, olayların bu derece hızlı ve yoğun gelişmesi bizi işçi sınıfı içinde alabildiğine güç badirelerle karşılaştıracaktır. İktidarın 'meselesinde' CHP'den de umudunu kesen ve proletaryaya sosyalizmi tarafından örgütlenemeyen işçi sınıfı içinde büyük bir anarşi ve örgütsüzlük eğilimi doğacaktır. Yarım yüzyıllık oportünist-sosyalizm geleneğine, eskidekiler genellikle sosyalist aydınlar arasında cereyan ettiği için, ve şimdi doğacak olan anarşizm bizzat proletaryaya saflarında olacağı için daha tehlikeli bir anarko-sendikalizm ~~hakkında~~ sapması eklenecektir.

Hızlı gelişen olaylar bizden de hız, enerji ve canlılık talep etmektedir. Sosyal-demokrasiye karşı, proletaryayı komünizme kazanmak için, yarım-yüzyıllık oportünizm ve örgütsüzlük geleneğine son vermek için İLERİ.....

SOSYALİST HAREKET VE BİZİM DURUMUMUZ....

12 Mart sıralarında başat hale gelen küçük burjuva anarşizmi 12 Mart faşizminin maddi basıncı sonucu örgütsel olarak yokolmuş, dağılmıştı. Faşizm sonrası gelişim sosyalist kampta anarşinin kendiliğinden yenilmesini getirdi. Ama anarşizmin ideolojisi-politikası etkili olarak eleştirilmediği, kadrolar arasında yapılan geniş tartışmalar sonucu mahkum edilmediği için bu reddesiz bir reddediş ve karşılığında, doğru bir devrimci alternatifin güçlendiği bir gelişim değildi. Anarşizmin yıkılmasıyla beraber doğan devrimci marksizm çok cılızdı, özellikle legal arenada tutunamıyordu. veya bu eksikliği tamaliyacak illegal yayınların yapılmayışı, legal imkanlarla birlikte fare deliklerinden çıkan sağcı ideolojilerin güçlenmesini getirdi. Küçük-burjuva ihtilaciliğinin sonuçsuzluğunu gören, geniş sosyalist ~~kadrolar~~ çevreler "sağa" koştu- lar.

Günümüzde TKP açık saldırıya geçmiştir, ~~TİP~~ ^{YAZMIS} tüzüğüne açık açık "barış içinde geçiş" kabul ettiğini ~~kabul etmiştir~~, bunun yanında bir diğer legal sosyalist parti olan TSİP içindeki reformist kanat, özellikle son aylarda sağcı ideolojisini en geniş şekilde sergilemeye başlamıştır. Artık "Maocu" kitapların para getirmediğini gören ve idolojik havayı koklamatta mahir olan burjuva sosyalisti yayıncılardan ardına "sağcı" ~~yazınlar~~ eserlerin yayına geçmişlerdir. Tek sözle sosyalist arenda sağcı rüzgarlar esmektedir. Bütün bunlar, karşılığında sistemli mücadeleyi yürüteceğimiz bir yayın organımız olsaydı bu derece önemli olmayabilirlerdi. Aksine daha çabuk yok edilecekleri için, bu sağcı sosyalistlerin açılıp serpilmelerini menmunlukla ~~karşılarız~~ ^{karşılarız}. Ancak yayın yokluğundan ve açık söyleme gerekirse yayın dışındada biz yeterince ~~edemiyoruz~~ ^{edemiyoruz}. Bizim dışımızda ise bu konuda tutarlı muhalefet yürüten başka bir sosyalist çizgi yok.

Sosyalist hareketteki bu sağ hava bir de kitlelerdeki genel CHP kuyrukculuğu ile birleşince politik durumun hiçte iç açıcı olmadığı ortaya çıkmaktadır. Ancak bu durum bize, kara bir kötümserlik değil, çalışmalarda daha fazla dikkat, hız, fedakarlık ve Marksizmin ilkelerine ortodoksça bağlılık ^{gerekli} aşmalıdır. Çabalarımızı, enerjimizi kat kat arttırmalı daha büyük bir iç ~~ke-~~ netlenme ile daha büyük hırsla kavgayı sürdürmeliyiz. Bugün "ürkiyede" devrimci marksizmin bayrağını yükseltmek-ideolojik, politik, örgütlenme alanındaki bütün oportünist ve görüşlerine karşı-göreviyle karşı karşıyayız. Bu muazzam görev için hareket olarak oldukça genç, tecrübesiz, yetersiz olduğumuzu görüyoruz. Ama önemli olan, durumu görevlerimizi ve eksikliklerimizi görebiliyormuz, bütün mesele bu. Bundan sonrası tamamen bizim disiplinli, fedekar çalışmamıza bağlı. Kitleler arasındaki CHP kuyrukçuluğunu yıkacak, proletaryaya ve bütün emekçilere kurtuluşlarının yalnızca sosyalizmin ile mümkün olacağını göstereceğiz. Ve bunu sosyalist kadrolar arasında ki oportünistlerle yaptığımız mücadeleyle birlikte sürdüreceğiz.

Bu mücadeleyi, bugüne kadar irade birliği ile yapmış bir avuç savaşıyla birlikte yaptık. görünen oki sayıca artmamıza rağmen yinede bundan sonrada nitelik olarak bir avuç adamla beraber yürüyeceğiz. Bu konuda uzun vadeli en önemli avantajımız: birincisi, devrimci marksizmin

"Olaylar gelişiyor-biz gerideyiz" dedik, evet, varolan demokratik imkanların da etkisiyle proletaryanın ve emekçi halkımızın mücadelesi yaygınlaşmaktadır. Sarı sendikalar çökmekte, parçalanmakta, "DISK" bütün reformist, sendika ağası tavırlarına rağmen kitlelerin gözünde genel olarak "devrimci sendikacılığı" temsil ettiği için, yıllardır bütün sosyalistlerin yorulmaz çabalarıyla gelişen prestiji sayesinde alabildiğine hızla gelişmektedir. DISK içindeki sosyalistlerin durumu ise hiç parlak değil. Son DISK kongresi açık söylemek gerekirse bütün sosyalistler için CHP karşısında yenilgi olmuştur. Hernekadar "Kitle" yayınlanan bildiri metni üzerinde fikir jimnastiği yaparak bildiride "sosyalist" noktalar bulmağa çalışmışsa da özellikle son DISK yöneticilerinin son, Kimya-iş ve Sosyal-iş'in cezalandırılması konusundaki tavırları DISK'li sendika ağalarının örgütteki bütün sosyalistleri tasfiye, hiç olmasa güçsüzleştirme amacı taşıdıklarını göstermiştir. Genel politikada ise DISK, işçi sınıfını CHP'nin kuyruğuna takma yolunda "azimli" adımlar atmaktadır.

Komünistlerin DISK'in gerici yöneticilerine karşı mücadelelerinde dayanacakları tek ve asıl güç taban, yani Proletaryadır. Ancak proletarya içinde ideolojik-politik-örgütsel birlik içinde güçlenirsek, ancak o zaman bu gücün dayatmasıyla DISK'i adına layık devrimci bir sendika haline getirebiliriz, ki bu çalışmamıza ve bu çalışmamızın tayin edeceği zamana bağlıdır. İşçi sınıfının genel olarak ekonomik mücadelesine, özel olarak sendikalaşma faaliyetine önderlik etmek, bu konuda değişmez, istikrarlı prensipler dahilinde yürütelecek disiplinli bir çalışmaya bağlıdır. Geniş sosyalist kampta TKP'nin bu konudaki zaman zaman CHP ile uzlaşabilen reformist çalışması hariç, böyle bir planlı-istikrarlı çalışmadan eser yok. Proletaryanın sendikal mücadelesinin ülke çapındaki siyasi mücadeleyle olan doğrudan ilişkisi kavranmamaktadır, çalışmanın bütün yükünü taşıyacak olan bu için "uzmanlarını" yetiştirme konusunda yoktur. Ve önümüzdeki dönemde karımıza çıkabilecek olan, Türkiye gibi, değişik çizgideki sosyalistler arası ilişkilerin, birbirleriyle ~~çok~~ heran çeşitli provakatif çatışmalara yolaçabilme istidadı gösterdiği bir ülkede, daha da önem kazanacak olan bir tehlike daha vardır: ideolojik ayrılıkların sonucu yapılan farklı farklı çalışmaların günöbirlik-rekabet havasına dayandırılarak sendikalarda yapılması gereken sistemli çalışmaya ket vurulması..

Sosyal-demokrasinin proletaryanın üzerindeki etkisi meselesini yanılığara meydan vermemek için biraz açmak gerek: Bilindiği gibi sosyal-demokrasi maddi olarak, işçi sınıfı içinde işçi aristokrasisi denilen bir zümreye dayanır. Sosyal-demokrasinin proletarya içinde gelişmesi bu zümrenin maddi gelişmesiyle orantılıdır. Ancak yine biliyoruz ki, işçi aristokrasisinin oluşması herşeyden önce tekelci burjuvazinin elde ettiği artık-değerden bir kısmını bu zümreye vermesi sonucu olur, bu ise yalnızca sömürgeve yarı-sömürgeleri talan eden emperyalist-burjuvazinin yapabileceği bir şeydir. Türkiye gibi geri-kalmış, bizzat kendisi sömürülen bir ülkenin burjuvazisi ise kendi halkını ne derece insafsızca sömürürse sömürsün bu derece (emperyalizm gibi..) fazla ~~elde~~ elde edemez ve bu yüzden de hiçbir zaman emperyalist-burjuvazi gibi ^{geniş} bir işçi aristokrasisi oluşturacak ekonomik güce sahip olamaz. Bu yüzden Türkiye'de proletarya içinde sosyal-demokrasinin etkisinin kalıcı olmasının şartlarının olmadığını, bunun bugün gösterdiği gelişmeni bizim güçsüzlüğümüz ve proletarya ile olan bağlarımızın zayıflığından olduğunu söyleyebiliriz. Ayrıca proletaryanın günlük mücadelesini incelediğimizde görüyoruz ki, işçilerin ekonomik mücadeleleri çok hızlı gelişmekte, ekonomik talepleri sosyal-demokrasinin kendilerine gösterdiği hedefleri sürekli olarak aşmaktadır. Örneğin, son aylardaki arka-arkaya olan direnişlerde işçiler artık salt ücret artışının ötesinde referandum hakkı için, işten atılan arkadaşlarıyla olan dayanmalarını belirtmek için, 17. madde için vs.. direnmeye başladılar. Bütün bu taleplerin CHP'nin proletaryaya gösterdiği hedeflerin üstünde olduğu aşikardır. Geçmiş dönemde, hükümet olduğu zamanda, özellikle kıdem tazminatı vs. meselelerinde de CHP'nin işçi sınıfının ekonomik taleplerini savunmadığı görmüştük. Önümüzdeki dönemde proletaryanın mücadelesi daha büyük ölçülerde geliştiği için bu durum daha büyük önem kazanacaktır. Evet, günümüzde CHP büyük emekçi yığınlarında olduğu işçi sınıfında da "kurtuluş umudu", iktidar hedefini sağlayacak "parti" olarak görünmektedir. Ancak CHP'nin halk kitlelerinin ve işçi sınıfının özlemlerine-taleplerine cevap veremeyeceği, buna karşılık başta proletaryanın, ve geniş emekçi yığınlarının sosyal hüsursuzluklarının artması-ekonomik-demokratik mücadelelerinin yüksek boyutlara ulaşması, önümüzdeki dönemde CHP'nin işçi

ilkelerini savunuyor olmamız, ikincisi ise her konuda anlaşmış (ufak tali meselelerde elbette ayrılıklar olabilir) disiplin, leninci örgütlenme prensiplerinden asla taviz vermeyen bir hareket oluşumuzdur.

Özellikle örgütlenme konusunda son günlerde, Leninci ilkelerin sosyalist arenda kendilerine her lafın başı işçi sınıfı sosyalisti diyen şarlatanlar tarafından nasıl deforme edildiğini görmekteyiz. 12 Mart sonrası sosyalist saflarda, yine her konuda olduğu gibi örgütlenme konusundada kendiliğinden, illegalite kavramı ve gerekliliği yerleşmişti. Örgütlenmenin illegal olması gerektiği legal çalışmanın elamanlarınx deşifre ettiği gibi ilkel gerekçelerle savunuluyordu. Meselenin Leninci muhtevesi kavranılmamıştı. Bu elbette genede iyi bir şeydi, ancak siyasi çalışmaya ayak bağı olmaması şartıyla. Illegalite gerekliliği Leninci anlamda kavranılmadığı için Türkiye'de genellikle legal siyasi çalışmanın inkarı-bunlar illegalitede siyasi çalışma yapmadıkları için-dolayısıyla siyasi çalışmanın tümünden inkarı olarak görülüyordu. Parti çıkışından önce ve sonra bu ilkel "gizlilikçilerle" az mücadele etmedik. Fakat illegal örgütlenmenin geniş ve güçlü olmayışı meydana gelen geniş kadro adaylarına kucaklayamamızı ve onları legalitenin dejenere etkilerinden koruyamamızı getirdi. Sosyalistler arasında yeniden 12 Mart öncesi legal-dağınık mücadele anlayışı yeşermeye başladı. Illegalitenin getirdiği o araştırmacı, dikkatli planlı çalışma huyut yerini legalin gürültücü hesapsız ve küçük-burjuva dağınık çalışmasına terk etmeye yüz tuttu. Bu bayağı buna legal kitle partisi içindeki çalışmalarda eklenince bazı arkadaşlarımızda adeta illegal bir örgütlenmenin değilde bir legal fraksiyonun üyesiymişiz gibi tavirlara rast geldik. Türkiye sosyalistlerinin alışkın oldukları ama bizim bütün diğerlerinden farklı olduğumuz bu kötü gelenekten (dejenerasyon-legalizm havası) kendimizi kurtarmalıyız. Bu konuda içine düşebileceğimiz en büyük yanlış eğilim şudur:

Bilinidiği gibi dünya Komünist mücadelesinde, incelendiğinde görülecektir ki illegalitenin ağır bastığı dönemlerde sıkı bir merkezizetçilik uygulayan (demokratik merkezizetçilik yanının merkezizetçilik unsuru ağır basar) Komünist partiler, kitle mücadelelerinin geliştiği demokratik özgürlüklerini genişlediği zamanlar partinin iç işleyişinde değişiklik yaparlar, her kademede demokratik oylamalarla yeniden seçim yaparak partiyi yeniden organize ederler. Ayrıca böyle ilerleme dönemlerinde Partinin kitle mücadelesini etkisiz altına alabilmesi, işçi sınıfının sınıf mücadelesi sırasında ortaya çıkardığı yeni genç işçi liderlerine örgütleyebilmesi için partinin kapılarının yetenekli, istekli bütün işçilere açılmasını sağlarlar. Bunun en iyi örneğini Bolşevik Partisinde görmekteyiz. 1905'te kitle gösterilerini alabildiğine arttığı belli burjuva özgürlüklerini kazanıldığı Rusya'da, Lenin, Parti kadrolarına, parti işleyişinde uygulanması gereken yeni kurallara ilişkin şunları söylemektedir, 1905 sonlarında "Partinin Yeniden Örgütlenmesi Hakkında" adlı makalesinde Lenin, "En önce "Partide seçim yoluyla komiteleri yeniden kurulmasını ve seçilen edelgeler vasıtasıyla en kısa zamanda partinin kongresininin toplanmasını "istemektedir: "...Biz Bolşevikler siyasal özgürlüğün elde edilmesinden itibaren yeni koşullarda seçim ilkesinin benimsenmesinin gerekliliğini daima açıkça söyledik", daha sonra Lenin, partinin yeni işçi üyelerine açılması gerektiğini bununla beraber bu büyük üye akınının partiye nasıl olupta zarar vermeyeceğini belirtiyor: "...Sosyal-Demokrat olmayan bir kitlenin partiye ani akın tehlikeli görülebilir. Bu durumda parti kitle içinde eriyecek, işçi sınıfının bilinçli öncüsü olmakatın çıkacak ve artıçı duruma düşecektir....eğer partinin temelleri (program, taktik kurallar, örgütlenme konusundaki teorübe) sağlam olsaydı yada zayıf ve istikrasız olsaydı, bu tehlikeyi şüphesiz en ağır tehlikelerden biri olabilirdi. Ama işte bu 'eğer' mevcut değil...butün sosyal demoraktlarca resmen kabul edilmiş, hiç olmasa temel tezleri bakımından hiç bir zaman esaslı bir eleştiriye mahal vermemiş sağlam bir programa sahibiz... taktik üzerine ikinci ve üçüncü kongrelerde olduğu kadar uzun yıllar boyunca sosyal demokrat basındada sistemli olarak ve inceden inceye oluşturulmuş çözümlerimiz var, gerçekliği ancak basiretsiz yada basireti bağlanmış kişilerce inkar edilebilecekmeyavalar veren bir örgüte sahibiz...Hayır yoldaşlar, bu tehlikeyi abartmıyacağız."

İşte Yoldaşlar, içine düşebileceğimiz hata bu seçim ilkesini uygulamak, demokratizmi hakim kılmak, illegal cihazı nicelik olarak alabildiğine geliştirmek. Bunların bu zaman ve

mekanda, hareketimizin bugünkü durumunda uygulanması Lenin'in deyişiiyle "işler acısı bir dönemin" başlangıcı olacaktır. Peki, genel olarak bütün partiler uyguladığı bu taktikler niçin bizde geçerli değil? Bunu iyi anlayabilmek için Lenin'in böyle bir geçişlemenin örgütü yıkamayacağı konusunda getirdiği gerekçeleri tek tek ele almakta fayda var. Ayrıca böyle bir irdeleme hareketimizin bugünkü durumunu tartışmasında beraberinde getirecektir. Bir kere her şeyden önce bu önerileri Lenin, temel çekirdeği iyice sağlamlaşmış bir parti için getirmektedir. Bu ne demektir? konuyu iyice anlaşılabilmesi için konuyu iyice açalım.

Stalin "Strateji ve taktikler üzerine" adlı broşüründe, 1917'ye kadar, partinin geçirdiği safhaları tek tek ayırarak incelemiştir. Dört ana aşama görüyoruz. Temel çekirdeğin iyice sağlamlaştırılması, parti kadrolarının kuruluşu, kadroların bir işçi partisine doğru genişletilmesi, çeşitli mücadele biçimlerini kullanmada ustalaşma-örgütün sağlamlaşması. İlk iki bölümü ve son iki bölümü beraber alabiliriz. İlk bölüm 1895'ten 1903-4'e kadar sürmekte ve bu dönemde proletaryanın öncüsünü Komünizme kazanmak esas olmaktadır. Son iki bölümde partinin işçi partisi haline gelmesi sağlamlaşması ve emekçi halkın siyasi mücadelesinde öncülük yarışını görmekteyiz. Şu halde görüyoruz ki, bir Komünist Partisinin oluşmasının ilk, en önemli şartı: temel çekirdeğin iyice sağlamlaşması ve partinin temel kadrolarının yetiştirilmesidir.

Şöyle denilebilir: "bizler, senelerdir bunu söylüyoruz. Tekrar etmenin ne alemi var?" Bu meseleyi iyice, bir kere daha açmak gerek, çünkü bizim aramızda çıkacak örgütlenme konusundaki bir sağ görüş açıkça likidasyonu öneremez. Hareket içinde herkes yıllardır bu konuda şerbetlenmiştir. Bu yüzden ancak "örgütlenmenin genişletilmesi" iddiaları ile kendi

gösterebilir. Bunun için bu tip görüşlere karşı hazırlıklı olmak gerekir. Ayrıca zaten biliyoruz ki, Rusya'da likidatörler açık açık "tasfiye" diye ortaya çıkmışlardır, onlarda "yeneden geniş örgütlenme" diyorlardı. Ancak bizim örgütsel güçsüzlüğümüz bu konuda çok daha fazla hassas olmanızı gerekli kılıyor.

Geçelim, ve Lenin'in ağzından bu temel çekirdeğin sağlamlaştırılması çalışmasını nasıl gerçekleştirdiklerini dinleyelim: "... Sosyal demokrat partinin emin adımlarla ilerlediği yolu saydığımız gerçekler şüpheye yer bırakmaksızın göstermektedir. 1- parti merkezlerinin sağlam bir şekilde illegal olarak örgütlenmesi, 2- Sistemli bir şekilde çıkan illegal yayınlar ve en önemlisi, 3- Mahalli hücreler ve bunlarında üstünde, işçilerin arasından çıkan öncü işçiler tarafından yöneltilen fabrika hücreleri (bunlar kitlelerle çok yakın bir temas içinde yaşamaktadırlar); işte sosyal demokrat ve devrimci işçi sınıfı hareketinin herşeye karşı koyabilecek sağlamlıktaki çekirdeğini bu temel üzerine kurduk..." (rakamları tarafımızdan kondu).

Birde bizim duruma bakalım: Bir parti olmanın asgari örgütsel şartı olan "herşeye karşı koyabilecek sağlamlıktaki çekirdeği" oluşturmuş muyuz? Elbetteki hayır özellikle işçi semtlerindeki yoldaşların çok iyi bilmesi gerekir, çevrelerindeki 500-1000 işçi çalıştıran "sürükleyici" kaç fabrikanın kaçında fabrika komitelerimiz var? Belki fazla mekanik bir bakış olacak ama bu örneği meselenin somut hayata bakarak daha kolay anlaşılabilmesi için verdik "sağlam çekirdek" in oluşması konusunda dikkat edilirse, Lenin, sadece fabrika komitelerinden bahsetmiyor. Onlardanda önemlisi: Hareketin istikrarının "her şeye karşı koyabilecek sağlamlığının" ana unsuru olan, "parti merkezlerinin sağlam bir şekilde illegal olarak örgütlenmesi" dir. Ancak, lider kadrolarının siyasi polis in ^{av} sahasından çıkarabilen ve onları koruyabilen çıkardığı illegal yayınlar aracılığı ile merkezin görüşlerini sürekli olarak kadrolara iletebilen bunun örgütsel zeminini hazırlamış olan bir hareket, ancak böyle bir örgütlenme siyasi polis in baskılarına ve burjuvazinin tirpanlamalarına karşı kendi istikrarını garantilemiş demektir. Bunu oluşturmadan kendimizi "herşeye karşı koyabilecek sağlamlıktaki bir çekirdeğe" sahip olarak görmeyelim. Bu bizim için vahim bir yanlışlık olur. Türkiye'deki istikrarsız

komünist örgütlenme geleneğine bizzat kendi istikrarsız varlığımızla bizde nacizane bir katkıda bulunmuş oluruz.

Ayrıca şunada dikkat etmek gerek. Lenin, "açılma" önerilerini getirirken "örgütlenme" konusu haricinde herbiri örgütlenme konusu kadar önemli iki ölgudan bahsetmektedir. Program ve taktik kuralları.

1905'e gelindiğinde Lenin'inde dediği gibi RSDİP "bütün sosyal demokratlarca kabul edilmiş hiç olmasa temel tezleri bakımından hiç bir zaman esaslı bir eleştiriye mahal vermemiş, sağlam" bir programa sahipti. Biz ise henüz böyle bir programa sahip değiliz. Evet, 1975 Şubat konferansında bir programa temel olacak ilkeleri, analizleri kabul ettik. Ortak tartışmalar sonucu irade birliğine varılan görüşleri belgeledik. Ve daha ötesi, somut adım atarak programın hazırlanması için resmen karar aldık. Ancak bütün bunlar bir programın yerini tutamaz. Bütün saflarda tartışılan bir tasalağın kabul edileceği önümüzdeki ilk kongreye kadar resmi bir programa sahip olamayacağız. Elbette program çalışmasının bir an önce tamamlanmasını arzuluyoruz. Ancak bu işin aceleye gelir tarafı yoktur. Çünkü daha sonra bazı bölümlerin zamanın eleştirisi yüzünden değiştiresek bile muhteva olarak program bir kere kabul edilecektir. Çocuk bir kere doğacaktır. Acele yüzünden ölü doğurmak istemeyiz. Ayrıca konferansta bu işin mümkün olan en kısa zaman hazırlanması istenmişti. Elbette bu çağrı -direktif en önce, programı hazırlamakla görevli arkadaşları ilgilendirmektedir. Fakat bütün bunlar bize "ha deyince" bir programa sahip olamayacağımızı göstermektedir. Ve program hazırlanmaya kadar ne kadar etraflı kararlar alırsak alalım hiç bir programın getireceği dil birliğini sağlayamayacaktır.

Gelelim taktiklerimiz meselesine. Artık 12 Mart sonrası ve parti çıkışından önceki (LKP) dönemde olduğu gibi bir marksit propaganda grubu değiliz. Kendisine, sadece "tek tek" komünistler yetiştirmeyi şiar edinen basit kapalı bir dar grup değiliz. Nicelik ve nitelik olarak (nitelik derken bir parti niteliğini kastetmiyoruz) eskisine nazaran dev adımlarla geliştik. Ama yine de "yerleşik sağlam taktik kurallara" sahibiz diyebilir miyiz? Elbette hayır, legalitede ve daha önemlisi illegalitede yayın organı çıkarıncaya kadar, kitlelere ve kadrolara siyasi şiarlar yükselten hedef gösteren onların kollektif eğitimini yapan bir gazeteye sahip oluncaya kadar "sağlam taktik prensiplere" sahip olduğumuzu söyleyemeyiz. Hatta böyle bir gazeteye sahip olduktan uzun bir zaman sonra, yıllar sonra nihayet bir partiye yaraşır, taktiklere mücadele elastikiyetine sahip olduğumuzu söyleyebileceğiz.

Çünkü ancak ülke çapında merkezi bir gazeteye sahip olduğumuz zaman, ciddi olarak kitlelere siyasi hedefler, talepler, şiarlar göstermek durumu ile karşı karşıya kalacağız. Ancak o zaman ülke çapında politika yapan siyasi manevra yapan bir hareket olacağız. Çünkü ancak o zaman açık açık ülke çapında, olayların bizzat kendisi bizi tahlil yapmaya hedef göstermeye slagon atmaya zorlayacaktır. Ve biz aldığımız her tavırla her taktiklerimizle kendimize, söylenip geçilen değil, belgelenen, beş yıl sonra bile doğruluğunu eksikliğini açıp tartışabileceğimiz taktik kuralları yaratacağız. Böyle bir gazete bütün proletaryayı ve onun öncülerini bizim anlayışımızla bütün diğer oportünist çigilerden farklı olarak Leninci bir ruhla eğitecektir. Böyle bir gazete kadrolarımızı eğitecek onların geniş kitleler içindeki siyasi çalışmasına, ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmalarına şakül görevini görecektir. Harekette sağlam mücadele kuralları oluşturacaktır, sadece geniş kadroların değil bizatihi liderlerin eğitimine, onların olaylar vasıtasıyla doğrudan kontrolünü getirecektir. İşte ancak o zaman güçlü-disiplinli geniş profesyonel kadrolar ağına bunları büyük bir ustalıkla yöneten otoritesini disiplinlik etkisini, taktiklerinin doğruluğunu olayların ispatlanmasıyla sağlayan güçlü bir merkeze sahip olacağız.

Dün bir gazete bizim boyumuzu aşan bir "plan"dı. Ama bugün gazeteyi merkezi bir yayın organını çıkarmadığımız hergün bizim için bir kayıptır. Gerilemiştir. Artık bugün, ülke çapında siyasi hedefler göstermek, iktidara karşı politika yapmak görevi ile karşı karşıya kalan bir hareketiz. Partileşme yolunda attığımız ilk adım program hazırlığı idi. Ama bugün bununla beraber daha somut daha can alıcı bir mesele ile, taktiklerimizi ülke çapında yayacağımız bir yayın organı sorunu ile yüz yüzeyiz.

Atacağımız bu adım bizim partileşme yolunda şu anda en önemli somut görevimizdir. Hatta öyleki program belirli oranda geçikse bile biz eğer çıkarabilirsek, böyle bir ülke çapında yayın organı ile program açığını kısmen kapatabiliriz. Harekete "partileşme" nitelik sıçramasını yaptırabiliriz. Bunu yaptığımız zaman işte o zaman, bütün kadroların günü gününe dil birliği ni, onların merkezi eğitimini sağlar Türkiye'deki bu elli yıllık reformist sosyalizm geleneğini kırabiliriz.

Son üç senedir "adımı" partileşme olarak kabul edip ona göre davnandık. Dün zayıftık, "Tek tek komünistler" yetiştiriyorduk. Ama artık o dönemi kapatmalıyız, bugün partileşme yolunda daha somut daha belirgin adımlar atmak zorundayız. "Örgüt merkezini sağlam bir şekilde illegaliteye çekerek", "öncü işçiler tarafından yöneltilen fabrika hücreleri" yaratarak, herşeye karşı koyabilecek sağlam çekirdeği oluşturmadıkça, geniş tartışmalar sonucu kongrede resmen kabul edilen bir programa sahip olmadıkça ve en önemlisi kitlelere ve kadrolara seslenen-illegalitede ve legalitede-merkezi yayın organları çıkarmadıkça bu meselede (parti olmadaki) adım atamayız.

Bu partileşme adımını başarılı bir şekilde uyguladıktan sonra nispi bir şekilde (özellikle bu gelişme ve yükselme dönemi devam ederse) genişlemeyi yapabiliriz, fakat bu genişleme bile epey sonra ve çok sınırlı olacaktır. Biz 1905'te Bolşeviklerin yaptığı genişlemeyi çok uzun yıllar sonra (belki bir geri çekilmeden sonra meydana gelen) yeni bir devrimci yükseliş döneminde yapabiliriz. Ama bugün bizim darlığımızla son verme, yeni ve geniş saflarla üye kaydı doğrudan doğruya likidasyon sonucu getirecektir.

"Örgüt merkezini sağlam şekilde illegaliteye çekilmesi" konusunda bütün yoldaşların özel-kollektif çabalarına ihtiyaç vardır. Uzun yıllardan beri Türkiye'de ilk defa, bir sosyalist örgütlenme, merkezini siyasi polisin karışmasına çıkarmamış, onu burjuvazinin kontrol sahası dışında tutma konusunda özel bir çaba sarf etmiştir. Bu durum siyasi polisi olduğu kadar bütün küçük-burjuva sosyalistlerin rahatsız etmektedir. Legalitede yapımızın çok üstündeki olağan üstü genişlememiz bizim karşımıza özellikle belirli dezavantajlar çıkarmaktadır. LKP içinde fraksiyon oluşumuz açık olarak bir siyasi kitle halinde görünmemiz bütün küçük-burjuva sosyalistlerinin ortak merakı olan "baş" arama faaliyetine sebep olmuştur, merkezilegal bir yayın organımızın olmayışı şimşekleri buraya çekemeyeğimiz durumumuzu dahada zorlaştırmaktadır. Siyasi polis tarafından teşvik edilen bu merakı, legal izahlarla, hareketin legal fraksiyon ~~oluşumunu~~ hüviyetinde olduğunu ^{anlatarak} dağıtmalıyız. Elbette buda yetmeyecektir. Yayın organı çıkarıldığımızda ve parti içi mücadele geliştikçe, merkez kliğinin çabalarıyla da bazı ileri arkadaşların politik bir görev olarak Türkiye öçüsünde lanse edebiliriz, ama mutlaka hareketin merkezini tümlüğünün gizliliğini sağlamalıyız. Bu konuda kollektif olarak özel çaba harcamalıyız.

Sadece gizlilik meselesi merkezin illegaliteye çekilmesi değildir. Merkezin ideolojik ve politik-örgütsel çalışma alanlarında merkezi çalışmasını da sağlamak gerekir. Ki bu mesele günümüzün başlıca sorunudur. Bölgesel meseleler, mahalli çalışmaların yerel kadrolar tarafından kaldırılmayacağı sık sık (ki bu oldukça çok sık olmaktadır) merkezin bizzat organik olarak pratik çalışmalarına müdahalesine sebep olmaktadır. Bu meselenin hallini biran önce gerçekleştirmeliyiz. Bunun tek çözüm yolu vardır, mahalli örgütlenmeleri kotaracak kabileyette kadroların oluşması ve kademeli çekiliş yapmak. Şöyleki, geçmişte belkide en iyi alışkanlığımız her gittiğimiz yerde en önce kendi yerimize, biz gittiğimiz zaman çalışmalarını yürütecek kadro yetiştirmekti. Bu güzel bir şeydi, fakat şimdi legalin dejenere etkileri sonucu ne yazık ki bu "alışkanlığımız" da belirli bir zayıflama olduğu için bundan geçmişte diye bahsediyoruz. Kadrolarımız arasında yinede sürmekte olan bu kıvılcımı körükleyelim, bu güzel geleneği yeniden canlandıralım, ancak bu eski çalışma stilimizi yeniden ve yeni dönemin zengin olanakları içinde canlandırabilirsek o zaman gerçek, kendine yeterli merkez hücrelerini, bölge hücrelerini, oluşturabiliriz. Ve ozaman merkezin özellikle örgütsel meselolerdex sık sık müdahale etme ihtiyacı ortadan kalkar merkez kendi fonksiyonunu yani orkestra şefliği fonksiyonunu icra etmede tam serbestiyede sahip olur.

Eğer merkezi çalışmamızı bu haliyle "illegaliteye çekebilirsek" o zaman,şimdide varolan o şartlarda daha vahim olacak bir durumla karşılaşacağız:Kitlerin ve kadrolarının nabzını elinde tutamayan bir merkez.Evet bugün bu tehlike vardır.Çünkü merkezin, çalışmalarından ve sosyal hayattan anında haberi olmasını sağlayan rapor sistemini hala oturtamadık,illegal ya-
yın organizasyonumuzun olmayışı da bu eksikliği teşvik etmektedir.Genel olarak bir çok arkadaşta raporların siyasi ve örgütsel önemini kavrayamama durumunu görmekteyiz.Bu konuda şu kısa be-
zetmeyi yapalımki mesele daha iyi anlaşılabilir:Türkiyede olan fakat tamamen siyasi polis kontrolü dışındaki bir merkezin,RSDİP'nin yurt dışındaki merkezinden pek büyük bir farkı yoktur.Elbette bizlervatanda olduğumuz için burjuva basını yoluyla olaylara daha yakınız, kitlelerin günlük tavırlarını çok daha iyi izlemekteyiz.Ama sonuçta olaylara bizim etkimize ne olduğu konusunda yani örgütlenmemizin o anki çalışması konusunda bilgimiz yurt dışındaki bir merkezin durumundan farksız.RSDİP ile benzetme yapmamız yadırganabilir.Ama Lenin'ci çalışma ve örgütlenme ilkelerini Türkiye' de uygulamak için yola çıkmışsak o zaman mücadele nin pratik ayrıntılarını incelemek bize zarar vermez,ukalalık olmaz.Böyle bir araştırmadan ancak fayda umabiliriz.Lenin'in o zamanki yazılarına dikkat edelim,sürekli olarak,bütün yazılarında,bütün mektuplarında daha sık rapor,daha tafsilatlı bilgi istemektedir.Hareketin merkezi yönetiminin ancak her kademedeyne olup bittiğini bilen bir merkez tarafından sağlanabileceğini söylemektedir.Sürekli işleyen bir rapor sistemi kurabilirsek,-ki mutlaka bunu halletmeliyiz,bu alanda en ufak bir hoşgörü tanımamalıyız- örgütlenmenin merkezinin siyasi çalışmadaki aksaklıkları,hataları,yanlışlıkları vb. anında görmesini ve hemen ikaz etme imkanını getirecektir.Ayrıca böyle bir mekanizma çalışmadaki en güzel,en verimli metotların merkeze,onun aracılığıyla örgütlenmenin bütün dallarına yayılmasını sağlayacaktır.Böyle bir iç sistem bir komünist partisinde olan kollektif disiplin anlayışının bizde de geniş ve köklü bir şekilde yerleşmesini sağlayacaktır.

Yukarda özellikle merkezin,komitelerle ilişkisi üzerinde durduk .Şimdide biraz illegal iskelet ve bunun legaliteyle ilişkisi üzerinde duralım.Örgütlenmemiz açıktır ki dar-illegal çekirdeklerin ağından oluşmaktadır.Bazı arkadaşların veya belirli çekirdek (komite)lerin,legalitede görev alması özellikle bu dönemde hareket olarak legalitede oldukça ağırlıkta oluşumuz bizim legal bir hareket olduğumuz yanlışlığına yol açabilir mi?Tümden böyle bir anlayış doğmuşsa bile bazı arkadaşlarda şu yanlışlığı sık sık görmekteyiz:Çok dar genellikle sırf fabrika çalışması ve lojistik ikmal yapan illegal cihaz ,legalitede çalışan ajitasyon-propaganda,legal dernek,LKP örgütlenmesi yapan legal cihaz.Böylece birbirinden kopuk "iki ayrı kol" anlayışı ile karşılaşmaktayız.Bu fikirlerin temelinde "örgütlenmenin tek bizatihi illegal " olduğunun kavranılmaması yatmaktadır.

Örgütlenme tektir ve illegaldir.Bu,illegal olan siyasi cihaz karşı karşıya kaldığı tüm ideolojik politik örgütsel meselelerde planları programları ve pratik çalışmalarını yapmakla yükümlüdür.Ancak ~~bu~~ çekirdek komiteden oluşan bu hareketin legalitede çok geniş , bu dönemde proletaryanın öncüsünü komünizme kazanacak,yarın kitleleri devrime götürmek kadar genişideolojik-politik,örgütsel olması gerekir.Dar çekirdek komitelerden oluşan böyle bir hareket bu derece geniş etkiyi nasıl sağlayabilir?Bunun cevabı "iskeletin"etrafında mümkün olduğu kadar geniş legal,yarı legal bir halka oluşturmaşdır.İllegal olan bu çekirdek örgütlenmenin çalışma kapsamına giren bütün örgütlerde ,dernek ve sendikalarda ekipleri temsilcileri ve bunların oralarda etraflarında oluşturdukları avadanlık kadroları vardır. Daha açarsak bizim legal merkezi gençlik örgütümüz var.LKP içinde legal görünümü parti içi fraksiyon olan bir yapımız var,LKP ve gençlik örgütü dışında bir çok dernek ve sendikalarda çalışma ekiplerimiz kadrolarımız bulunmaktadır.Ama bütün bunları tek bir iskelet örgütlenme tarafından yönetiyor,bütün çalışmalarını bu iskeletin etrafında topluyoruz.Legalitenin çeşitli alanlarındaki bu değişik çalışmalar"çekirdek"ler tarafından koordine edilmelidir.İllegal yapımızın kaldırması gereken yüke göre zayıf olması zaman zaman çalışmalarda bizim görüşlerimizin,direktiflerimizin yerine içinde çalışma yürütülen legal kurumların disiplinliliğini hakim kılmaktadır.Bu yanlış durumu düzeltmeliyiz illegaliteyi her zaman anlamada(ideolojide-politikada örgütlenmenin her branşında)legaliteye yön verir pozisyonuna sokmamız gerekir.

Eğer titiz bir çalışma yaparsak, legalin dejenerasyon etkilerinden arınıp kendi bağımsız planlarımızı göre işçi sınıfına yönelirsek, illegalitede yayın yoluyla çalışma ilkelerimizi ve politikamızı asıl ve yan kadrolarımıza sürüklü-sistemli bir şekilde aksettirebilirsek, kadrolaşmayı LKP'ye değil, "illegaliteye" kadrolaşma olarak anlarsak yakın bir gelecekte hareketin ana eksenini oluşturan illegal çekirdeği tam anlamıyla oluşturmuş oluruz.

Legalite ve illegalitenin birlikteliği ve ilişkileri konusunda meseleyi Lenin'in söyledikleri ile noktaliyalım: "...legal örgütler, illegal çekirdeklerin fikirlerini kitleler arasında yaymak için sağlam mevzilerdir. Başka birdeyişle, daha önceki etkileşiminin illegal gizliyi izlemeye devam etmesini sağlamak için, etkin biçimini değiştiriyoruz. Örgütlerin biçimi açısından bakıldığında, illegal olan kendisini legal olana 'uydurur'. Ama partimizin çalışmasının muhtevası açısından bakıldığında legal faaliyet kendisini illegal fikirlere 'uydurur'."

SONUÇ:

Kitlelerin devrimci yükselişi yüzlerce yeni kadro adayları ileri işçileri öne çıkarmaktadır. Ancak biz bunlara ulaşamamakta, ulaştığımız çok dar bir kısım ise legalizm havası yüzünden heba etmekteyiz. ~~sağ~~ saflarımızda yer yer legalin getirdiği liberal tavırlara veya buna tepki olarak gelişen legalitedeki siyasi çalışmayı omuzlayamamanın etkisi olan otzovist eğilimlere rastlamaktayız. Proletaryaya bütün mücadeleci komünist unsurlar örgüt bütünlük, merkezi bir otoritenin olmayışının sıkıntısını çekmektedirler. Meselenin ana halkası: Ortaya çıkan şu örgütsüzlük kaosu yok etmek, legal illegal bütün mücadele metodlarını us talıkla kullanabilen, bunları çalışma içinde birleştirebilen sağlam bir şekilde illegaliteye çekilmiş, güçlü bir merkez ve ona raporlar v.s. yoluyla istikrarlı bir kan bağı olan fabrika hücrelerinden oluşan sağlam bir çekirdek örgütlenme yaratmaktır.

BUGÜN ÖRGÜTLENME KONUSUNDAKİ GENEL GÖREVLERİMİZ :

1-Proletaryaya ve geniş emekçi yığınlar arasında sistemli olarak, iktidar için geniş siyasi gerçekleri açıklama kampanyası yürütmeliyiz.

2-Legalitede ve illegalitede, bütün olanakları kullanarak bütün güçlerimizi seferber ederek, ajitasyon ve propogandanın akla gelecek bütün biçimlerini uyguluyarak işçi sınıfı içinde sosyalizmin en geniş şekilde ajitasyon ve propogandasına girişmeliyiz.

3-İşçi sınıfı içinde geniş etki kurma tehlikesi gösteren Sosyal -Demokrasiye ve bütün oportünist küçük-burjuva sosyalist görüşlere karşı uzlaşmaz bir ideolojik-politik bir mücadele vermeliyiz.

4-İşçi sınıfımızın günlük mücadelesine katılarak, bu mücadele içinde siyasi görüşlerimizin propogandasını yaparak, kitle direnişlerini değerlendirip, en geniş proletaryaya saflarında sınıf dayanışması geleneklerini yaratarak somut mücadelenin içinde onun sınıf olarak komünist eğitimin yapmalıyız.

5-Sistemli örgütlenme çalışması yoluyla proletaryanın öncüsü Lenin'in bir ruhla kadrolaştırmaya çalışırken bir yandanda işçi sınıfının kitlesel komünist eğitimini sağlamak için yeni yeni, en kolay, en anlaşılır, en verimli ajitasyon ve propoganda metodlarını bulmalı, bunların hareketin bütün kollarına yayılmasını sağlamalıyız.

6-Henüz örgüt yapımız ve proletaryanın bilinç seviyesi, genel grev şiarları (kanuni talep olarak değil çağrı olarak) atmamızı engellemektedir. Bu dönemde ana şiarımız: ekonomik ve siyasi kitle gösterilerinin kaynaştırılmasıdır. Her somut olay kullanılarak kitle gösterilerine girişelim ve unutmuyalım ki "direnişler ~~devam etmekte~~ bizatihi ajitasyon görevini görürler".

7-Örgütsel çalışmada en acil görevimiz proletaryanın öncü unsurlarını kadrolaştırmak ve onları fabrika komiteleri halinde örgütlemektir.

8-Ucu örgütsel anarşiye likidasyona varan her türlü demokratizm eğilimi yok edilme li en sıkı merkezîyetçiliği sağlamalıyız.

9-Bütün kadroların ülke, bölge, vilayet çapında ve proletaryaya-sanayi proletaryasına büyük işyerlerine göre, bu önem sırasına göre mevzilendirilmesini sağlamalıyız.

10-Gelişigüzel değil periyodik planlara göre çalışmalıyız. Çalıştığımız alanın etraflı tahlilinden sonra güçlerimizi en önce ve tesirli sonuç alabilecek şekilde yerleştirilmeli, çalışmamızın alabildiğince ayrıntılı planlarını yapmalı ve bunları merkeze göndermeliyiz.

11-Merkeze sistemli şekilde ayrıntılı raporlar göndermeli bazı arkadaşların yaptığı gibi sadece başarıları değil asıl önemlisi başarısalıkları bunların sebeplerini, düşünülen çözüm yollarını anlatmalıyız.

12-Her girdiğimiz sendika, dernek ve v.b. bize bağlı disiplinli komiteler veya fiili disiplinimizde olan ama resmen üyemiz olmayan yan kadrolardan çalışma ekipleri oluşturmalı bu kurumları bu çalışma ekipleri vasıtasıyla harekete bağlamaya çalışmalıyız.

13-Kadrolaşma konusunda, uzman kadrolar yetiştirme meselesinde çok ciddi sarılmalıyız. Herşeyden biraz anlayan ama hiç bir şeyden anlamayan değil bir şeyden (sendika, gençlik, ajitasyon, propaganda v.b) anlayan ama uzman kadrolar yetiştirmeliyiz. Uzmanların yetiştirilmesinde legalitenin getirdiği imkanlardan en rasyonel şekilde faydalanmalıyız.

14-Komitelerde işçi oranını arttırmak konusunda özel çaba harcamalıyız. Faydalı olacak kanısıyla Lenin'in başlangıç dönemi için koyduğu ölçüyü belirtelim: İki aydına karşı sekiz işçi.

15-Legalitedeki LKP ve merkezi gençlik örgütünün çalışması arasında bütün bölgelerde uyum ve planlı bir koordinasyon sağlanmalıdır. (LKP içindeki bizim varlığımızla olacak bir ilişki sözediliyor)

16-Sendikalarada yapılan çalışmalarda dikkatli ve titiz bir çalışmanın yürütülmesi ve özellikle içinde bulunduğumuz dönemin özellikleri dikkate alınarak bu alandaki çalışmalarda legalitenin getireceği imkanların değerlendirilmesi için özel ve ağırlıkta olan bir çabanın gösterilmesi gerekir.

LKP İÇİNDEKİ GENEL TAVRIMIZ:

1-LEGAL yayınların derhal çıkartılması gerekmektedir, imkanların bu alana tekeşif edilmesi gerekir.

2-LKP içindeki her türlü disiplinsiz çıkışlara hoş görü tanınamalı, özellikle fraksiyon unsurları içinde çalışma disiplini sağlanmalıdır.

3-LKP içinde kalışımız onu ele geçirmek için değil asıl ana örgütlenmemizin gelişmesi için legal olanakların kullanılması amacıyla.

4-Partiden çekilmemek mümkün olduğu kadar fazla partide kalmak için ve bunun çareleri konusunda özel çaba göstermek gerekir.

5-Parti içi mücadelede ana şiarımız: "Parti ilkelerini çiğneyen, partiyi -YY, İS, AK-'ın küçük dükkan haline getirmek isteyenlerle partinin tarihi görevini yerine getirmesi yolunda varlığının korunması için mücadele" dir.

6-Parti içindeki bütün tarfsız unsurları kazanmak, merkez klişine karşı en geniş çoğunluğu oluşturmak gerekir.

7"Merkezin" tasfiye ve baskıları karşısında mümkün olduğu kadar, parti tabanının ezici çoğunluğunun ortak tepkisini örgütliyelim.

8-Fraksiyon olarak içinde bulunduğumuz LKP dışındaki sosyalist partilere kadro ve çetireli ilişkiler sağlamak amacıyla Komünist işçiler gönderilmelidir.

9-Legal konferanslar ve geniş toplantılar yoluyla fraksiyon unsurlarına bizim çalışma anlayışımız ve politikamız anlatılmalıdır.